

שאלה מס'	ק (מק"י)	מ (מפ"ם)	א (מפא"י)	פ (פרגור)	ד (דתיים)	צ (צ"כ)	ח (חרות)
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							
21							
22							
23							
24							
25							
בס"ה							
חלק ב"ט ותקבל את התשובות							

המנהל הקומוניסט
 לפתע הפסיקה מועצת עיריית לונדון את תמיכתה השנתית (25 אלף לירות) בתזמורת הפילהרמונית הלונדונית. ההנמקה: אין מס' פיק כסף לקיים את התזמורת ואת אולם ה' פסטיבל (בו מופיעות תזמורות המתקיימות על הכנסותיהן) גם יחד.
 הסיבה, אמרו אנשי התזמורת, הן נטיותיו הפוליטיות של תומאס ראסל, מנהל התזמורת המוכשר, המשתייך למפלגה הקומוניסטית של בריטניה הגדולה. הוא חבר המפלגה זה חמש עשרה שנה, כפי שכל מכריו יודעים, אבל ב-1949 העז לספר לחבר מועצת העירייה כי הוא יוצא לביקור תרבותי במוסקבה. התוצאה: לפני שחברי מועצת העירייה הספיקו להצטרף על שאי פעם דרשו בשלומו של ראסל, הספיק ראסל עצמו לרוש בש ומו של שוטסקוביץ, גדול המהבירים הסובייטיים.
 תוך הכחשה נמרצת מצד העירייה ("אין אנו מתעניינים בדעותיו ובביקוריו של מראסל") הלכה ונתחזקה דעת הכלל, כי הוא המניע העיקרי לשלילת התמיכה.
הפתרון: חצי לירה. עוד בספטמבר 1950 הודיעה העירייה כי לא תפרע חוב של עשרת אלפים לירות אלא אם כן תתחייב התזמורת (בכתב) כי אין לה קשר בין התפתחות העניינים לדעותיו של ראסל, ואנשי התזמורת יעשו הכל לחסל שמועה זאת.
 בחוסר רצון (ומתוך חוסר מיומנים) חתמו אנשי התזמורת וקיימו את הבטחתם משך עשרה חדשים.
 אך כאשר מבקר המוסיקה של מכון עיתוני לונדון, הטיימס, התקיף את העירייה על גרימת נזק לתזמורת מתוך "מניעים אישיים ופוליטיים" חזר הוויכוח לסדר היום והתזמורת פטרה עצמה מהבטחתה, כינסה אסיפת עתונאים, סיפקה אותם בפרטים, עוד בדות ומספרים שחזקו את טענתה. הכחשת עיריית לונדון הפכה מגוחכת.
 הפתרון, כפי שנראה בעיני לונדונים אוהדי מוסיקה: חצי לירה לשנה, תרומת 80 אלף אורחי לונדון שביקשו את העירייה לחדש את תמיכתה לתזמורת תשחרר אותה מכל מועקה כספית, ותאפשר לה התפתחות רבה.

ת' א' ט' ר' ו' נ'

הבמאי הציג מטבח
 אחרי מוריס שורץ בא שמחה שורץ בן 40, בעל בלורית דקה המגלה במקצת את קרחתו, מהיר תנועה, עצבני, חולם, כמוריס שורץ כן שמחה — מקומו: הבמה ובעיקר באדיש, אך הוא דומה בחיצוניותו למרק שגאל וכמוהו בא מפריו, ממלכת הפעולה האמנותית משיעלו על במה אוהל 150 דמיוניתו של שמחה שורץ יוכל הקהל למצוא

נדי מכשבסקה, פסנתרנית
 לחיצה יד והפתעה

בהו בכיאה נאמנה לרוחו של שגאל. ואכן מרק שגל עצמו צייר כמה מבין הדמויות הללו: בבובותיו של שמחה שורץ.
 בפריז השיג שמחה שורץ השנה את אחד השיאים של איש במה יהודית- גדולי המבקרים של העתונות הצרפתית העריכוהו כאמין מבטן ולידה, בעל ביטוי מיוחד במינו. הם ידעו לחזור לרוח הזרה של דמויות העבר היהודי, העיירה שהעלה שגאל על בניו. אין זה מקרה ששורץ בחר לו את הזמן הזה ל"שם סויר עם תיאטרון הבובות שלו בארץ. רבים מבין הצופים יוכלו אחר כך לרדת ל"סוד ביטוי של תמונת שגאל.

רגליים למען המגבית

הפתעה הגדולה של נלי: אחר שזכתה בפרס, לחיצת יד ראש ועדת השופטים, ה' פסנתרן הציילאי קלודיו אראו, וכרטיס טיסה הלוך ושוב להרנד (שי ק.ל.מ.) נתבקשה ל' הופיע בשלושה קונצרטים פומביים בשלוש ערי הולנד הגדולות.
רגליים למען המגבית
 "אם הכל יהיה בסדר, תוכלנה כמה עשרות בחורות ישראליות להציג את רגליהן (וכש' רונתן) למען המגבית באמריקה". העיר אחד האנשים שעמדו בשדה התעופה לוד כדי לקבל את פניו של אדם צעיר, בעל עינים ש' חרות וגוף גמיש, טיפוס של כורגולן או מעמל. אפשר וביקור אורח זה ישא פרי ח' שוב לאמנות הישראלית: הקמת להקת ריי קוד לאומית. כי זוהי מטרת ביקורו.
בראשית היתה הדהקה. גירום רר' בינס, אחד המצויינים שבין הכוריאוגרפים ה' צעירים של ברודווי (הבלטים להצגות המפור' סמות' פנסי פרי", "קרא לי גברת", "תקופת החרדה" ולאחרונה "המלך ואני") נתן אף הוא את ידו במהפכה שנתחוללה בסגנון ה' תיאטרון האמריקאי בשנים האחרונות, ואשר כתוצאה ממנה נוצר ונתקבל הטיפוס החדש של הצגה מוסיקלית, המכונה "מיוויקל". הוא עצמו החל לרקוד רק בגיל 16, לא הת' מסר זמן רב למקצוע כרקדן, אף על פי ש' הצגותיו ה' גלים ונבאו לו עתיד מזהיר. התכנית של הקרן האמריקאית למען מוס' דות אמנות בישראל (קרן נורמן): לשגר לה' קת באלט ישראלית לארצות הברית. אם כי הרקוד עלול להיות הרפרזנטטיבי ביותר לא' מנות הארץ, לא היו אנשי הקרן שלמים עם עצמם, הססו, ולבסוף הגיעו למסקנה קונס' טרוקטיבית יותר: להקים את הלהקה תחי' לה. לשם כך הוזמן רובינס כדי שיראה ויח' קור את האפשרויות במקום ובאם ימצא אר' תם מעניינים וגם ימצא החומר הגלמי הנחוץ, יגש למלאכה. "אני חושב על משהו אשר בו יוכל הצופה באמריקה לראות בבואה נאמנה ומקורית לסגנונים בישראל", אומר רובינס.

שנפגש השבוע עם עתונאים הוציא ממד' וודה כמה בובות, הפעיל אותן, דיבר קטעים קטעים על האווירה, על תנועה וביטוי ותוך כדי כך תיקן את עצמו: "אבל זה לא יתן לכם מושג, זה רק חלק. זה המטבח, רצייתי שתראו את המטבח שלי".
 הארוחה תהיה מוכנה ותוגש על צלחת ב' תיאטרון, בהצגה. כשגאל כן שורץ, אין ה' בטחון העצמי בולט כלל וכלל בדבריו, והוא הדבר המקסים ביותר באישיותו. "איני בטוח אם זה ימצא חן בעיניכם, אולי לא צריך היי' תי להראות לכם את המטבח... אבל רצייתי, דווקא רצייתי שתראו איך משחקים הסמרטו' טים הללו כשיש להם מסגרת ותוכן".

תשבץ מצויד [77] - תלוש

צרף תלוש זה לפתרון התשבץ ושלה אותו למערכת העולם הזה, רח' לילינבלום 12, ת. ד. 136, ת"א, על יום 1.8.51.
 בין הנוכחים תוגרל טיסה אחת רוני בר, צלם מערכת העולם הזה.
 שם הפותר:
 הכתובת:
 הגיל:
 המקצוע:
 כן מתבקשים הפותרים לענות על השאלות הבאות:
 באיזה יום ובאיזו שעה אתה קונה את העתון:
 כמה אנשים קוראים את העתון:
 האם אתה קורא את העתון כולו, או רק קטעים ממנו:
 מהו המדור המעניין אותך ביותר:
 האם יש לך הערות למערכת: